

Vrienden van de Jezus-Openbaring door de schrijfknecht en schrijfprofeet Jakob Lorber voelen zich met alle mensen van de wereld verbonden als schepsels en kinderen van één en dezelfde Vader. Deze hemelse Vader belichaamde Zichzelf ongeveer 2.000 jaar geleden in de Jezus Christus en manifesteerde Zich als Heiland en Leraar pas op zijn dertigste jaar, gedurende drie jaar. De geestvrienden van de Goddelijk Openbaring [h]erkennen in deze eeuwige bekendmaking een nieuw en groot Woord van God (het bijbelse evangelie van Johannes!) en beogen te komen tot een gezamenlijke vreugdevolle uitwisseling over de gehele wereld..

ZELFBESCHOUWING – ZELFONDERZOEK

Homepage: www.zelfbeschouwing.info

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

In dit bulletin

-
- **Hans ter Heij uit Nederland – zijn visie op het thema van Bulletin 122**
- **Openbaringen**
- **Wilhelm uit Duitsland over de Lorbermensen**
- **Het universele geheim van de Orde van Melchizedek**
- **De raadselachtige schemerwereld vlak na de dood**

Zelfbeschouwing - Zelfonderzoek

contacten - nieuws – reacties

www.neueoffenbarungen.de

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

Hans ter Heij uit Nederland schrijft:

(Red.: deze zienswijze ontstond als reactie op het thema van het vorige bulletin (nummer 122))

Beste Gerard,

Erg goed dat je deze tekst hebt geschreven over het grote belang van geestelijke overeenkomsten. En, fascinerend dat je dmv de getallenleer tot die prachtige overeenkomsten bent gebracht. De Heer heeft je echt geïnspireerd. Heerlijk om te lezen.

Ik zie het zo: De echte, waarachtige Israëliër is degene die met de onmisbare hulp van Jezus God de Vader - de daadwerkelijk onvoorwaardelijke en onbaatzuchtige liefde met haar volmaakte wijsheid - in zichzelf openbaart. Het 'land' Israël, het beloofde land, beschouw ik als ons hart. De werkelijk en oprechte belangeloze liefde. En dit 'land' wordt met strijd - uiterste zelfverloochening en beproevingen die Jezus ons geeft - gevonden. De strijd van Jakob die jij zo mooi hebt beschreven is onze strijd om ooit één te worden gemaakt met de ware Goddelijke Liefde in ons.

In samenhang daarmee zie ik de voet (hiel) als vertegenwoordiger van onze geestelijke basis. Wat is onze geestelijke grond, hoe ziet die eruit? God de Vader in Jezus Christus pakt die 'grond' aan. Verandert deze basis en maakt zo de mens nieuw!

In de delen over de Huishouding van God vinden we prachtige voorbeelden van mensen die in ware liefde voor de heilige Vader ontbranden. In mijn woorden kort samengevat uit deel 2, H76: **De grote strijd tussen het hart en het verstand, tussen hoofd en hart.**

Het wereldse verstand is slechts een opnameorgaan voor de ziel, waardoor zij in staat is de buitenwereld te aanschouwen. Het heeft zichzelf opgebouwd uit wereldse, materiële begrippen. De hersenen maken het mogelijk dat de ziel de buitenwereld kan zien, omdat in de hersenen de gehele kosmos terug te vinden is, de microkosmos. Het verstand schept beelden van de stoffelijke werkelijkheid en laat ahw het hart daarin geloven. Het hart - de ware liefde van haar Goddelijke geest - dat daarin gevangen dreigt te worden, gaat zich verzetten, uit alle macht! Maar het verstand heeft dat voorzien en dompelt het hart daarom onder in de zinnelijke, zintuiglijke verleidingen en begeerten. Maar het hart (onze goddelijke geest) wordt 'boos' daarover en zo ontbrandt de strijd tussen deze twee. De remedie is met alle kracht die in je is, de Vader, de LIEFDE Zelf, vastpakken en vasthouden door uit liefde voor de Heer en vrije wil met Zijn hulp, daadwerkelijk belangeloze liefde te leren zijn!

Zie ook de mooie hoofdstukken (260-66) in deel 3 over de Hanochiet Terhad. Ontroerend mooi hoe zijn strijd wordt beschreven. Hij is de kritische mens die twijfelt en nadrukkelijk onderzoekt of de arme man die bij de Hanochieten komt, inderdaad God de Vader is, of niet. Hij vraagt aan de arme man of Hij degene is die het leven geeft aan het eindeloos grote aardrijk, wie wekt de winden op, wie houdt nu de eindeloos grote zee binnen de perken, wie duwt de golven van de rivieren vooruit, wie ondersteunt het natuurlijke vuur in de bergen, wie laat nu de zaden rijpen, wie bewaakt het leven van alle wezens, terwijl GOD nu ongedeeld in hun midden is. Terhad en God de Vader spreken op dat moment met elkaar, hoe kan dit nu?! Die vraag moest voor Terhad afdoende beantwoord worden. Hij gaat voor de erkenning van God vanuit zijn verstand. (260:15) Eerder gelooft hij in geen God.

Hartelijke groet,
Hans de Heij

..*.*.*.*.*

Wolfgang Bernhard Sigerist uit Wangen im Allgäu

Van zoeker naar ziener: Hoe Wolfgang Sigerist de Nieuwe Openbaringen van Jakob Lorber ontdekte

Wolfgang Bernhard Sigerist uit Wangen im Allgäu noemt zichzelf een "geestesvriend" of "geloofsbroeder". Tegenwoordig leidt hij een onderzoekskring voor godsdienstfilosofie, ethiek en religie. Wie zijn levensverhaal hoort, ontdekt dat zijn hele zoektocht uitmondde in één centraal thema: de fascinatie voor de 'Nieuwe Openbaringen' en in het bijzonder het omvangrijke werk van Jakob Lorber.

Van technicus naar de grote vragen van het leven

Als geleerde schooltechnicus en elektricien benaderde Wolfgang de wereld altijd al met een onderzoekende blik. Al op jonge leeftijd las hij veel over filosofie en religie. Met name het thema *openbaring* hield hem eerst later bezig: wat wordt ons geopenbaard over de toekomst, de nabije toekomst en wat staat ons te wachten na de dood? Zijn honger naar antwoorden stuurde hem op een diepgaande zoektocht naar zingeving.

De onverwachte wending in Heilbronn

In zijn jonge jaren woonde Wolfgang in Berlijn. Hij stond op het punt een ingrijpende keuze te maken: zou hij intreden in een klooster of zich aansluiten bij het Leger des Heils? Het liep echter heel anders. Gottes wegen zijn immers vreemd.

Wolfgang werd overgeplaatst naar de landbouw bij een streng afgesloten christelijk centrum nabij Heilbronn — een gemeenschap gericht op 'Gronder Huis en landbouw'. In dit centrum was werkelijk alles wat 'werelds' was streng verboden en mocht uitsluitend de Bijbel gelezen worden.

Juist op deze geïsoleerde plek vond hij in een gebedszaal een krant, wat een zeldzaamheid was. Daarin las hij een artikel over een profetes van het 'Heimholungswerk Jesu Christi', een beweging die werkte met 'nieuwe openbaringen'. Dit was voor Wolfgang de allereerste kennismaking met de Nieuwe Openbaringsbeweging. Het raakte hem zo diep dat hij vrijwel alles liet vallen om zich erbij aan te sluiten.

De ontdekking van Jakob Lorber

Deze eerste stap opende voor Wolfgang de poort naar het gedachtegoed dat zijn verdere leven zou sturen. Via deze beweging kwam hij uiteindelijk in aanraking met de geschriften van Jakob Lorber. Lorbbers werk wordt door velen beschouwd als een van de grootste en meest omvangrijke geloofswerken binnen de Nieuwe Openbaringen.

Voor Wolfgang viel op een boerderij in een 'Geloofshuis' alles op zijn plek: de diepgaande antwoorden over de schepping, de geestelijke wereld en de bestemming van de mens die hij in Lorbbers boeken vond, gaven hem de intellectuele én spirituele vervulling waar hij als technicus en filosoof naar zocht.

Een brede ervaring in de religieuze wereld

In de jaren zeventig en tachtigen verkende Wolfgang met veel elan diverse religieuze stromingen. Hij was actief binnen de Katholieke Charismatische Vernieuwing, voltooide tussen 1975 en 1976 een zendingsopleiding, ging op missie naar Afrika en diende vanaf 1982 als onbezoldigd leken-diaken.

Toch bleef de kern van zijn overtuiging verankerd in de Nieuwe Openbaringen. Ondanks deze spirituele bevlogenheid bleef hij nuchter. Hij waarschuwt zoekenden dan ook voor valkuilen: *"Als je niet oppast, raak je als onervaren zoeker verstrikt in een pseudo-gnostische meesleep. Dat is mij ook overkomen. Om overeind te blijven, heb je fundamentele Bijbelkennis, nuchterheid en echte vergelijkingsmaatstaven nodig."*

Zijn missie vandaag: Bruggen bouwen

Een traditionele rol als pastoor of dominee wees Wolfgang af; zijn interesse in de vergelijkende godsdienstfilosofie was daarvoor te groot. Hij koos uiteindelijk niet voor het klooster, maar stichtte een gezin in Wangen.

Vandaag de dag werkt Wolfgang als privédocent in de vergelijkende godsdienstwetenschappen. Hij vervult een brugfunctie: hij verbindt de inzichten uit de Nieuwe Openbaringen van Lorber met het traditionele katholieke geloof en verspreidt evangelische geschriften.

Zijn drijfveer vindt hij in Markus 16:15: *"Ga uit in de hele wereld en verkondig het evangelie aan alle schepselen."* Met zijn gespreksrondes wil hij er zijn voor mensen die eenzaam, bezorgd of zoekende zijn, en hen meenemen in de rijke wereld van de Nieuwe Openbaringen.

..*.*.*.*.*

Wilhelm uit Duitsland over de Lorbermensen

Hallo Gerard,

Dank voor het Bulletin. Voor de Lorberianen is God altijd een mens met zeven goddelijke eigenschappen, die in de hemel altijd in de juiste volgorde optreden en in de hel door elkaar worden gehaald, zodat daar hooguit diermens-typen ontstaan.

Sprookje van de Lorber-mens

Er was eens een Lorber-mens, die ontstond uit openbaringen die Jezus Jehova Zebaoth door het innerlijke woord aan de profeet Jakob Lorber dicteerde, toen de mensen in het proefleven de leer van de overeenstemmingen hadden verloren en het materialisme vervolgens de macht overnam.

De Lorber-mens bestaat, evenals de zes goddelijke eigenschappen, uit zes openbaringen, die met de zevende goddelijke eigenschap worden samengevoegd. Deze bracht als nieuwe openbaring aan de mensheid de Lorber-psalmen, die de leer van Jezus, zoals die in de Bijbel staat, opnieuw uitleggen.

De Lorber-mens staat stevig op de goddelijke eigenschap „Liefde“, die wordt vertegenwoordigd door de openbaring van „Jeugd van Jezus“. Deze zou ongeveer 2000 jaar geleden door Jakobus, die later de apostel van de Duitsers werd, zijn opgeschreven en moet tegenwoordig opnieuw in het Duits worden geopenbaard.

De voeten van de Lorber-mens tonen de goddelijke eigenschap „Wijsheid“, die het geloof in de openbaring vertegenwoordigt. Daaruit zou de „wijsheid in de zin van God“ moeten voortkomen, zodat de „hemelgaven“, waardoor Jakob Lorber door het schepperwoord werd geleid, behouden blijven.

De twee benen van de Lorber-mens tonen de goddelijke eigenschap „Wil“, die de goddelijke wil in de openbaring vertegenwoordigt. De mensen leren deze met het ene been kennen als „Aarde en Maan“ en met het andere been met de dagmoeder „Zon“ in de openbaringen.

De onderbuik van de Lorber-mens toont de goddelijke eigenschap „goddelijke orde“. Deze wordt door de werken over het hiernamaals, over „Robert Blum“ en „Bisschop Martin“, vertegenwoordigd. Zij tonen de goddelijke orde en de werkelijkheid waarin de mensen na hun dood terechtkomen.

De romp van de Lorber-mens vertegenwoordigt de goddelijke eigenschap „Ernst“. In de „Huishouding van God“ wordt vervolgens met de goddelijke orde ernst gemaakt, want ook met de zondvloed werd het ernst. Deze zou voornamelijk slechts door één familie, de zwartgekleurden en de Chinezen zijn overleefd.

Het hoofd van de Lorber-mens vertegenwoordigt de goddelijke eigenschap „Geduld“, want bij het lezen van het evangelie van de Lorberianen moet men veel geduld opbrengen. Men moet zich namelijk door meer dan 2000 hoofdstukken heen worstelen, die men meerdere malen zou moeten lezen om ze te begrijpen.

De hoofddekkel van de Lorber-mens vertegenwoordigt met de Lorber-psalmen de goddelijke eigenschap „Barmhartigheid“, want alle psalmen die zich op de leer van Jezus richten, helpen de Lorberianen gezond te blijven, zodat zij de openbaringen gezond kunnen lezen.

De mensheid heeft de Lorber-mens nodig, want tegenwoordig gaat er, nadat de leer van de overeenstemmingen verloren is gegaan, een zondvloed over de aarde die door heerszucht het materialistische menselijke lichaam en vervolgens ook de onsterfelijke ziel kan vernietigen.

Nadat de Lorberianen hun openbaringen hebben ontvangen, waait er over de aarde een geestelijke wind, die zich op het materiële niveau toont als een verhoging van de lichtsnelheid en een industrie voortbrengt die met behulp van de materiële wetenschap de aarde tot een hel maakt.

En de moraal van het verhaal:

Zonder de Lorber-mens gaat het niet!

En als deze mens nog bestaat, dan leven er vandaag de dag nog steeds mensen.

God zei gegroet,

Wilhelm

..*.*.*.*.*

Het universele geheim van de Orde van Melchizedek

Een alomvattende esoterische en tekstuele reconstructie op basis van de canonieke Schrift en de Nieuwe Openbaring van Jakob Lorber

Het fundament in de canonieke Schrift

Om de universele reikwijdte van Melchizedek te begrijpen, moeten we eerst de drie ankerpunten in de Schrift nauwkeurig fixeren. De opeenvolging van deze teksten vormt de profetische blauwdruk van een goddelijk plan dat de aardse geschiedenis overstijgt.

1. Genesis 14:18-20 – De historische epifanie in de koningsvallei

De allereerste keer dat de naam Melchizedek in de menselijke geschiedenis opduikt, is na een kosmische en politieke crisis in het land Kanaän. Vier koningen uit het oosten, onder leiding van Kedor-Laomer, hebben een strafexpeditie uitgevoerd tegen vijf koningen van de Pentapolis (waaronder Sodom en Gomorra).

Abraham (toen nog Abram) hoort dat zijn neef Lot gevangen is genomen. Met een elite-eenheid van slechts 318 in zijn eigen huis geboren mannen voert Abraham een strategische nachtelijke overval uit. Hij verslaat de overweldigende legermacht en keert triomfantelijk terug met alle buit en de bevrijde gevangenen.

Wanneer hij aankomt in het dal van Sjadé, dat de koningsvallei wordt genoemd, gebeurt er iets waardoor de normale orde van de geschiedenis wordt doorbroken. Twee koningen treden hem tegemoet: de nieuwe koning van Sodom (die staat voor de diepste materiële en vleselijke verdorvenheid van de wereld) en Melchizedek.

De tekst introduceert hem met een absolute, soevereine waardigheid:

"En Melchizedek, de koning van Salem, bracht brood en wijn; hij nu was een priester van God, de Allerhoogste. En hij zegende hem en zeide: Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, de Bezitter van hemel en aarde; en geprezen zij God, de Allerhoogste, Die uw tegenstanders in uw hand geleverd heeft! En hij gaf hem de tiende van alles."

De uiterlijke en innerlijke handelingen

Op historisch niveau lijkt dit een ontmoeting tussen twee woestijnvorsten, maar de geestelijke symboliek is direct maximaal geladen.

- **De dubbele status:** In de latere wet van Mozes werd de scheiding tussen troon en altaar met de dood gestraft. Een koning mocht nooit de priesterdienst opeisen, en een priester had geen wereldlijke scepter. Melchizedek is echter de absolute eenheid van beide ambten. Hij regeert over een koninkrijk en bedient tegelijkertijd het altaar van *El Elyon* (God de Allerhoogste).

- **Brood en wijn:** Melchizedek brengt geen bloedige dierenoffers, wat in de antieke wereld de universele standaard was voor priesters. Hij hanteert de onbloedige elementen van de landbouw: brood en wijn. Dit is de eerste en meest directe profetische projectie van het Nieuwe Verbond en het mysterie van de eucharistie, duizenden jaren voordat het offer op Golgotha plaatsvond.

- **De zegen:** De formulering van de zegen definieert God niet als de God van een specifieke stam of regio (zoals de latere lokale godheden), maar als de Bezitter en Schepper van de totale hemel en de totale aarde en van het gehele universum. Dit is dus een universele, kosmische kosmogonie.

- **De tienden:** Abraham, de vader van alle gelovigen, de drager van de grote belofte van God, herkent onmiddellijk de absolute superioriteit van deze mens. Zonder dat er een wet is die hem hiertoe dwingt, geeft hij een tiende deel van de totale krijgsbuit aan Melchizedek. Hiermee onderwerpt Abraham—en in zijn lendenen het hele toekomstige volk Israël—zich aan de autoriteit van de koning van Salem. Dit principe van de tienden is niet louter een economisch systeem, maar een kosmologische wet: het symboliseert dat alles wat uit de schepping voortkomt, verschuldigd is aan de Oer-bron. Wie weigert te erkennen dat de schepping van God is, isoleert zichzelf van de oer-bron.

2. Psalm 110:4 – De onwrikbare eed en de messiaanse decretie

Ongeveer duizend jaar na de ontmoeting in de koningsvallei bevindt de geschiedenis van Israël zich op een hoogtepunt onder het koningschap van David. De tabernakel staat op de berg Sion en de Levitische priesters uit de lijn van Aäron brengen dagelijks honderden bloedige offers volgens de wet van Mozes. In deze context ontvangt koning David een direct profetisch visioen over de toekomstige Messias. Dit visioen is vastgelegd in Psalm 110, de meest geciteerde psalm in het Nieuwe Testament.

In vers 4 van deze psalm breekt de eeuwigheid plotseling in op de tijdelijke orde van de tempeldienst:

"De HEER heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: U bent priester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek."

De diepere implicaties van de goddelijke eed

- **De eed als zekerheid:** De Mozaïsche wet stelde priesters aan op basis van hun biologische afstamming. Er was geen eed van God voor nodig; het was een automatisme van vader op zoon. Maar voor deze specifieke, toekomstige priesterkoning legt God een formele, onherroepelijke eed af ("het zal Hem niet berouwen"). Dit geeft aan dat deze nieuwe orde onwrikbaar, eeuwig en onveranderlijk is.

- **De onderbreking van de tijd:** Waarom noemt de Heilige Geest hier niet Aäron of Levi? Omdat het Levitische priesterschap gebonden was aan de tijd, aan zonde en aan de dood. Door terug te grijpen naar Melchizedek overbrugt de profetie de eeuwen en verklaart dat de

ware Messias niet de uiterlijke tempelrituelen zal continueren, maar de kosmische, universele orde van Melchizedek zal herstellen.

3. De brief aan de Hebreeën (hoofdstuk 5, 6 en 7) – De volmaakte theologische exegese

In het Nieuwe Testament vormt de Brief aan de Hebreeën de definitieve, doordachte verhandeling over de transitie van het Oude naar het Nieuwe Verbond. De auteur (traditioneel vaak aan Paulus toegeschreven) staat voor een gigantische theologische uitdaging: hij moet aan Joodse christenen bewijzen dat Jezus van Nazareth de ware Hogepriester is, ondanks het feit dat Jezus niet uit de stam Levi stamde, maar uit de koninklijke stam Juda. Volgens de wet van Mozes had Jezus dus absoluut geen recht op het priesterambt.

Dit schijnbare conflict kunnen we oplossen door de exegese van Genesis 14 en Psalm 110 te gebruiken. Hier introduceren wij de "Orde van Melchizedek" als de hogere, pre-existente wet die de Mozaïsche wet volledig overvleugelt en daarmee declassert.

Hebreeën 7:17 – Het juridische mandaat

"Want Hij getuigt: U bent Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek." (HSV)

Dit vers wordt gebruikt als het sluitende bewijs dat het Levitische priesterschap onvolmaakt was. Als het priesterschap van Aäron de mensen werkelijk volmaakt had kunnen maken en de zonden definitief had kunnen wegwrijven, waarom zou God dan in Psalm 110 hebben gesproken over de noodzaak van een andere priester, die opstaat naar de ordening van Melchizedek? De komst van Jezus Christus naar deze orde bewijst dat de oude wet niet heeft gefaald, maar is afgeschaft vanwege Jezus' komst in het Nieuwe Testament (Hebreeën 7:18).

Hebreeën 7:3 – Het universele geheim van de a-historische structuur

"Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen of einde van leven, maar aan de Zoon van God gelijkgemaakt, blijft hij priester in eeuwigheid." (Basisbijbel)

Dit is een van de meest diepzinnige en raadselachtige verzen uit de gehele nieuwtestamentische canon. We beweren niet noodzakelijkerwijs dat de historische man Melchizedek biologisch gezien geen ouders had, maar we wijzen op de unieke literaire en profetische structuur van de Thora. In een boek (Genesis) dat geobsedeerd is door geslachtsregisters, geboortedata en sterfgevallen, wordt Melchizedek doelbewust geïntroduceerd als een wezen dat "plotseling" uit de eeuwigheid stapt en er weer in verdwijnt. De Schrift heeft zijn afkomst gecensureerd om hem een profetisch karakter te geven: hij is gelijkgemaakt aan de Zoon van God. Hij fungeert als een levend type, een statisch monument van de eeuwigheid te midden van de vloeiende stroom van de menselijke tijd.

De structuur en kenmerken van de twee orden

Om de absolute breuk die de Orde van Melchizedek veroorzaakt in de religieuze geschiedenis van de mensheid te begrijpen, moeten we de twee systemen structureel, functioneel en geestelijk contrasteren. Dit is geen oppervlakkig verschil; het is een wrijving tussen de uiterlijke materie en de innerlijke geest.

In de schaduw van de oude tempel klonk eeuwenlang het gestage, bijna ritmische geluid van een menselijke orde. Het was een wereld gebouwd op stenen wetten, stambomen en streng bewaarde bloedlijnen. Geslacht na geslacht uit de stam van Levi beklom de treden naar het altaar. Zij droegen de zware taak van het priesterschap op hun schouders, maar hoe toegewijd ze ook waren, de schaduw van de vergankelijkheid hing altijd over hen heen.

De menselijke priesters werden oud en stierven. Telkens wanneer de rook van het altaar optrok, moest er een opvolger worden gezocht. Dag in, dag uit vloeide het bloed van dieren op het koperen altaar—een voortdurende, herhalende herinnering aan de menselijke tekortkoming. Het was een systeem van scheiding en beperking: koningen heersten op de troon en priesters dienden in het heiligtum, strikt gescheiden om te voorkomen dat menselijke macht zou ontsporen. Aäron en zijn nageslacht dienden getrouw, maar zij bleven onderworpen aan de wetten van tijd, afstamming en dood.

De komst van het eeuwige Licht

Doch achter de gordijnen van de tijd tekende zich een volstrekt ander mysterie af. Een priesterschap dat niet voortkwam uit menselijke genealogie, etnische grenzen of erfelijkheid, maar uit de innerlijke, dynamische en geestelijke essentie van de Godheid zelf.

Toen verscheen Hij—niet volgens de menselijke orde van Levi, maar volgens de mysterieuze en verheven orde van Melchizedek.

"Omdat Jezus Christus de dood heeft overwonnen en eeuwig leeft, kent Zijn priesterschap geen opvolging of verval." — **Hebreeën 7:24**

Met Zijn komst veranderde alles. Waar de oude orde gebonden was aan aarde en bloed, brak met Hem de kracht van een **onvergankelijk leven** door. In Hem vond de ultieme synthese plaats: de scheiding der machten verviel. Hij trad naar voren als zowel de **Koning der Koningen** als de **eeuwige Hogepriester**. Macht en genade, heerschappij en verzoening omhelsden elkaar in één en dezelfde persoon.

Het volmaakte offer

Het tijdperk van de herhaalde, bloedige offers van dieren kwam voorgoed tot stilstand. Wat ooit werd voorafschaduwd in het eenvoudige gebaar van brood en wijn, werd nu werkelijkheid.

Niet door het bloed van anderen, maar door het **volmaakte, eenmalige offer van Zijn eigen leven** bracht Hij een definitieve innerlijke transformatie teweeg. Het was geen uiterlijk ritueel meer dat dagelijks herhaald moest worden, maar een geestelijke overwinning die eens en voor altijd de ruimte vulde.

Uiteindelijk boog het oude voor het nieuwe. Zoals Abraham ooit de zegen ontving van Melchizedek—omdat de mindere altijd de zegen ontvangt van de meerdere—zo maakte de tijdelijke, schaduwachtige dienst van de menselijke priesters plaats voor de superieure, hemelse werkelijkheid. Het was de overgang van de schaduw naar het volle licht: een universeel, bovenaards priesterschap dat nooit zal wankelen, nooit zal vervallen en geen einde kent.

De diepere theologische dimensies

Wanneer we deze exegetische gegevens analytisch doorlichten, stuiten we op de geestelijke wetmatigheden die de essentie van de kosmische orde bepalen.

1. Het mysterie van de priesterkoning

De scheiding der machten in het Oude Testament was een noodmaatregel om te voorkomen dat de menselijke hoogmoed de absolute macht zou misbruiken. Koning Uzzia, een overigens

succesvolle monarch, raakte op een dag zo hoogmoedig dat hij de tempel van de HEER binnenging om eigenmachtig wierook te branden op het gouden altaar—een taak die exclusief aan de priesters toebehoorde. De reactie van God was onmiddellijk en genadeloos: terwijl hij daar stond met het wierookvat in zijn hand, brak de melaatsheid uit op zijn voorhoofd. Hij werd tot aan zijn dood geïsoleerd en uitgesloten van de gemeenschap.

Melchizedek staat haaks op deze menselijke beperking. In zijn persoon is de macht niet corrupt, omdat zijn koningschap volledig is doorgloeid met de priesterlijke liefde en verzoening. Hij regeert niet door onderdrukking, maar door geestelijke autoriteit. Jezus Christus completeert dit type op volmaakte wijze: Hij claimt de koninklijke scepter over het universum en bedient tegelijkertijd het hemelse heiligdom als de eeuwige Middelaar.

2. De structuur van de titels: eerst gerechtigheid, dan vrede

Hebreeën 7:2 legt een enorme nadruk op de semantische volgorde van de titels van Melchizedek:

- *Malki-Tsedeq*: Afgeleid van de Hebreeuwse wortels *Melech* (Koning) en *Tsedeq* (Gerechtigheid). Dus: **"Koning van Gerechtigheid"**.
- *Koning van Salem*: Afgeleid van de wortel *Shalem* of *Shalom*, wat "Vrede" betekent.

De auteur van de Hebreeënbrieff merkt scherp op dat deze volgorde niet toevallig is. Men kan de vrede niet bereiken door de gerechtigheid te negeren of te omzeilen. In de goddelijke orde kan er pas sprake zijn van ware, diepe, kosmische vrede (*Shalom*) wanneer de geestelijke en morele gerechtigheid (*Tsedeq*) volledig is hersteld.

Dit is de kern van het verlossingswerk: Christus herstelt de geschonden kosmische gerechtigheid aan het kruis, en het directe resultaat daarvan is dat de mensheid vrede vindt met God. Vandaar dat Jezus ook de titel "Vredevorst" draagt, geworteld in de profetie van Jesaja 9:5, wat de verbindingslijn tussen de oer-orde van Salem en de komst van de Messias nog scherper trekt.

3. Het antieke sacrament: de profetie van brood en wijn

In de woestijn van Kanaän reikt Melchizedek Abraham brood en wijn aan. De vroege kerkvaders (zoals Augustinus, Hiëronymus en Chrysostomus) zagen hierin unaniem de prefiguratie van de christelijke sacramenten.

Terwijl de heidense priesters in de omringende culturen de goden probeerden te sussen door het vergieten van angstaanjagende hoeveelheden bloed, introduceert de Koning van Salem een offer van pure voeding en vreugde. Brood symboliseert het basiselement van het leven, de substantie die de mens in stand houdt; wijn symboliseert de geestelijke vreugde, de transformatie van het aardse sap tot een hemelse drank. Het is de blauwdruk van het Avondmaal, waarin de uiterlijke materie wordt getransformeerd tot een voertuig van goddelijke communie.

De onthullingen van de Nieuwe Openbaring (Jakob Lorber)

Wanneer we de canonieke basis verlaten en de visie verbreden naar de esoterische en mystieke stromen, met name de geschriften van de 19e-eeuwse mysticus Jakob Lorber (De Nieuwe Openbaring), dan krijgt het mysterie van Melchizedek een spectaculaire, kosmische dimensie. De fragmenten uit de geestelijke bronteksten werpen een radicaal nieuw licht op

wie deze figuur werkelijk was en hoe de kosmische klok van de heilsgeschiedenis functioneert.

1. De identiteit onthuld: Melchizedek was de Heer Zelf

In de canon van de vroege kerkvaders werd al gespeculeerd of Melchizedek een verschijning van de pre-existente Logos was (een theofanie of christofanie). De tekst uit de **Jeugd van Jezus** (door Jakobus, zoon van Jozef van Maria geschreven) van Lorber spreekt hierover in duidelijke, onthullende taal. In een intiem moment tussen het Jezuskind en Jozef zegt het Kind:

"Weet je wel wie Melchizedek, de koning van Salem was? – Je weet het niet! Maar Ik weet het en Ik zeg het je: De koning van Salem was de Heer Zelf; maar behalve Abraham mocht niemand het vermoeden!" (JJ.01_169,11-12)

Hier wordt de sluier volledig weggetrokken. Melchizedek was geen gewone aardse koning, en zelfs geen aartsengel; het was een rechtstreekse materiële manifestatie van de Godheid Zelf, die in de vroege mensheidsgeschiedenis neerdaalde om persoonlijk de basis te leggen voor het komende verlossingswerk. Dit verklaart onmiddellijk de absolute stilte in de Thora over Zijn geboorte, Zijn ouders of Zijn dood: God Zelf heeft geen stamboom. Abraham herkende deze goddelijke presentie door een innerlijke ingeving, wat zijn diepe buiging en het vrijwillig afdragen van de tienden verklaart.

De aard van de verschijning: engelsgeest versus incarnatie

In de *Geestelijke Zon* wordt een cruciaal theologisch onderscheid gemaakt tussen de verschijningen van God vóór de komst van Jezus en de uiteindelijke incarnatie in Bethlehem. Dit verklaart hoe de Allerhoogste als Melchizedek kon verschijnen zonder dat de mensheid ter plekke werd vernietigd door de pure glorie van de Godheid:

"De Heer heeft Zich weliswaar in de oerkerk, evenals in de kerk van Melchizedek waar Abraham zich toe bekende, wel vaker persoonlijk getoond (...) Maar deze persoonlijke Heer was eigenlijk toch niet rechtstreeks de Heer Zelf, maar altijd slechts een voor dit doel met de Geest van God vervulde engelengeest." (GS.02_013,05)

Melchizedek was dus een perfect voertuig: een hoogstaande engelsgeest die zó volledig was doorgloeid en bezeten door de onmiddellijke Geest van de Heer, dat de Heer via hem sprak in de eerste persoon ("als wenn unmittelbar der Herr Selbst redete"). Het was een tijdelijke, gefilterde projectie van de oneindige Godheid, aangepast aan het bevattingsvermogen van de vroege aartsvaders, in afwachting van de definitieve, totale eenwording van de Godheid met de menselijke natuur in de persoon van Jezus van Nazareth.

2. De oprichting van Salem en het kosmische verbond

In het *Grote Evangelie van Johannes* en de *Huishouding van God* vinden we de exacte historische en profetische reconstructie van de stichting van zijn koninkrijk. God spreekt tot de aartsvader Noah en legt uit hoe Hij Zelf de stad Salem zal stichten:

"Daar zal Ik Mij een stad bouwen; die moet jij en moeten al jouw nakomelingen 'Salem' noemen! Mijn naam echter als de Vorst der vorsten, Heer der heren en Koning der koningen zal 'Melchizedek' zijn, een Oudste (Priester) van eeuwigheid!" (HGt.03_362,15)

De Nieuwe Openbaring laat zien dat Salem (het latere Jeruzalem) door de hand van de Heer Zelf is opgebouwd als een heilige enclave op aarde, een geestelijk epicentrum. Dit werpt een tragisch licht op de latere geschiedenis van Israël. Jezus herinnert Jozef hieraan door te wijzen op de "vijgenboom" die Hij destijds in Salem plantte:

"Maar de vijgenboom bij de kinderen, die Ik al in de tijd van Abraham plantte in Salem – een stad die Ik als Melchizedek met Mijn eigen hand heb gebouwd –, zal Ik vervloeken, omdat hij niets dan bladeren draagt!" (JJ.01_152,16)

De vijgenboom staat voor het uiterlijke religieuze instituut dat weliswaar door God is geplant, maar onvruchtbaar is geworden en slechts "bladeren" draagt: uiterlijke rituelen zonder

innerlijke liefde. De stad die met goddelijke handen was gebouwd als de troon van de Eeuwige Orde, werd door de uiterlijke, versteende wet van de mensen gereduceerd tot een onvruchtbare boom, wat uiteindelijk leidde tot de profetische val van de stad door de Romeinse legers.

3. De getuigen door de eeuwen heen: Atheope en Kajin

De kosmos van de heilsgeschiedenis kent volgens deze esoterische geschiedschrijving een onafgebroken keten van levende getuigen. In de 3 wordt gesproken over Atheope, de eerste mensenzoon die fysiek bewaard is gebleven op het aardoppervlak als een levend monument en waarnemer van de goddelijke raadsbesluiten:

"Hij kende Noach, Abraham, Mozes, al de profeten en Melchizedek, de hogepriester. En hij was getuige van Mijn geboorte en Mijn nieuwe schepping door het grootste van al Mijn werken, namelijk door het werk van de verlossing."
(HGt.01_025,06-07)

Atheope is de levende, fysieke schakel die de breuklijnen van de geschiedenis overbrugt. Hij heeft alles gezien, van de pre-diluviaanse beschavingen tot de ontmoeting met Melchizedek, tot aan de kruisiging. Hij is de trouwe "poortwachter" die de tactieken van de tegenstander ("de slang") door en door kent en in de eindtijd fungeert als de geestelijke uitsmijter die voorkomt dat vervalsing de nieuwe, reine gemeenschap infiltreert.

Dit toont aan dat de Orde van Melchizedek niet functioneert in een vacuüm. Er loopt een gouden draad van de oertijd, via de mysteries van de vroege koning-priesters, rechtstreeks naar het omslagpunt van de geschiedenis: het kruis op Golgotha en de uiteindelijke nederdaling van de Nieuwe Stad (de geestelijke wedergeboorte van de mensheid).

Taalkundige deconstructie: de geestelijke wortels

In een adembenemende dialoog in de tempel, opgetekend in **De drie dagen in de tempel**, deconstrueert de twaalfjarige Jezus de diepe oudhebbreeuwse etymologische wortels van de woorden Jerusalem en Melchizedek voor de verblufte schriftgeleerden Barnabe en Joram.

De Heer legt uit dat de oer-vokalen destijds uit diepe vroomheid (pieteit) niet werden opgeschreven, maar dat de reconstructie van de wortels de pure geestelijke betekenis onthult:

JERUSALEM:

Je (Dit is) + *Ruh/Ruha* (De woonplaats) + *sa* (voor de) + *lem/lechem* (Grote Koning) = "Dit is de woonplaats voor de Grote Koning"

MELCHIZEDEK:

Me/Mei (van Mij) + *l'chi/lichi* (aangezicht / licht) + *sedek* (zetel)
= "De zetel van Mijn Aangezicht" of "De zetel van Mijn Licht"

> "Me oder mei (von Mij), l'chi oder lichi – gelesen litzi – (Aangezicht oder Licht), sedek (Zetel)."
(DTT.01_019,02)

Deze esoterische taalkunde tilt het concept van Melchizedek naar het hoogst haalbare niveau. Hij is niet zomaar een koning die toevallig rechtvaardig was; zijn titel betekent letterlijk "De zetel van Mijn Aangezicht" of "De troon van Mijn Licht". Waar Melchizedek verschijnt of regeert, daar is de directe, ongemiddelde aanwezigheid en het licht van de Godheid op aarde gelokaliseerd.

Het mysterie van de 'kleding van Melchizedek' en de kosmische strijd

In het kortere maar cryptische fragment uit **Bischof Martin** (BM.01_026,04) herinnert een ziel in het hiernamaals zich zijn aardse hoogmoed met de woorden:

> "Es ist genug, daß ich auf der Welt Melchisedeks Kleider trug und hier diese Torheit teuer genug habe büßen müssen..."

Dit onthult een esoterisch geheim: de "kleding van Melchizedek" staat symbool voor de hoogste geestelijke en uiterlijke autoriteit op aarde. In de oertijd droeg de drager van deze kleding de pure, directe volmacht van de Allerhoogste. Maar door de eeuwen heen hebben priesters, koningen en pausen geprobeerd zichzelf in deze 'gewaden' te hullen—ze maten zichzelf de status van de eeuwige orde aan, zonder de innerlijke reinheid te bezitten.

De tekst waarschuwt dat wie de uiterlijke waardigheid van Melchizedek claimt zonder de absolute liefde in het hart, deze geestelijke hoogmoed in het hiernamaals "duur moet

bekopen". De ware orde van Melchizedek verdraagt geen uiterlijk vertoon; zij is puur innerlijk.

Het verstrengelde mysterie van Abraham en Melchizedek

In de tekst uit de **Jeugd van Jezus** (JJ.01_169) zien we een diepe geestelijke spiegeling. Het Jezuskind zegt tegen Jozef: "Ich bin derselbe Melchisedek, und du bist gleich dem Abraham!" Dit werpt een fundamenteel nieuw licht op de ontmoeting in Genesis.

Abraham boog niet voor een vreemde heerser; hij boog voor de oer-geest van de Liefde die hij in zijn eigen hart al diende. Jozef, die in de stal van Bethlehem de zorg draagt voor het Jezuskind, herhaalt in essentie de daad van Abraham: het dienen en voeden van de geïncarneerde Godheid.

Tegelijkertijd waarschuwt de Heer tegen de verafgoding van de materie. In JJ.01_169,18-19 zegt het Jezuskind dat de mensheid Maria (de uiterlijke, vleselijke baarmoeder) groter zal maken dan de Christus (de innerlijke priesterkoning). Wanneer de uiterlijke kerkvormen de schepping groter maken dan de Geest, trekt de Orde van Melchizedek Zich onmiddellijk terug ("daar zal de orde van Melchizedek ver vandaan zijn!")

De Orde van Melchizedek duldt geen verafgoding van de materie of van aardse tussenpersonen; zij eist de directe, ongemiddelde relatie tussen de ziel en de Schepper.

De wet van de geestelijke waarneming

In de felle discussie met de sceptische schriftgeleerden Barnabe en Joram (DTT.01_019) legt de twaalfjarige Jezus de vinger op de zere plek van de moderne theologie en archeologie. Waarom tasten historici in het duister over Melchizedek? Waarom reduceren zij de Schrift tot een "volksage" of een "historisch namaakwerk"?

"Maar omdat jullie de Schrift slechts als een ijdel en voor deze tijd geheel onbruikbaar mensenwerk beschouwen, is het voor jullie ook onmogelijk Mij te herkennen als dat wat Ik ben..."

Jezus trekt hier een directe vergelijking met mensen die de geestelijke dimensie missen: Hij noemt hen "materielle Weltklötze". De Schrift is een levend organisme; elk woord dat uit de Geest van God is voortgekomen, is identiek aan de Naam van Jehova. Het mysterie ontsluit zich alleen aan het zuivere hart. Wie de Schrift leest met louter historische of kritische ogen, zal de Koning van Salem nooit ontmoeten.

Synthese van de totale visie: de klok van de heilsgeschiedenis

Wanneer we alle puzzelstukken—de canonieke Schrift, de taalkundige deconstructie en de diepe onthullingen van de Nieuwe Openbaring via Lorber—samenvoegen, ontstaat er een adembenemend, sluitend panorama:

1. De pre-existentie (vóór de tijd): God regeert als de absolute Geest. De kosmos raakt uit balans door de val van de opstandige geesten (de slang).

2. De oertijd (Noah & Salem): Om een geestelijk ankerpunt op de gevallen aarde te vestigen, bouwt de Heer met eigen hand de enclave Salem (HGt.03_362). Hij manifesteert Zich via een volmaakte engelsgeest onder de naam Melchizedek ("De Zetel van Mijn Aangezicht"). Hij stelt een kosmische orde in van gerechtigheid en vrede. Atheope blijft achter als de onsterfelijke aardse getuige van deze oerstichting.

3. De schaduwperiode (de wet van Mozes): Omdat de mensheid verhardt, trekt de directe verschijning van de Heer Zelf Zich terug. Er wordt een tijdelijk, uiterlijk noodinstituut opgericht: het Levitische priesterschap. Dit stelsel werkt met vleselijke geboden, stambomen en bloedige offers. Het is onvolmaakt, maar houdt het verlangen levend. Salem wordt Jeruzalem.

4. De centrale as (de incarnatie van Jezus): Na exact de vastgestelde profetische rijpingstijd verschijnt de Koning van Salem in de absolute volheid van de vleselijke natuur. In de tempel onthult de twaalfjarige Jezus de verborgen wortels van Zijn eigen oer-naam (DTT.01_019). Aan het kruis breekt Hij de macht van de slang, en via brood en wijn (het offer van Melchizedek) stelt Hij het nieuwe, eeuwige verbond in. Het Levitische priesterschap is definitief volbracht en afgeschaft.

5. De geestelijke omslag (15 maart 1840): Na een cyclus van exact 3535 jaar (gerekend vanaf de uiterlijke bevrijding van de Exodus in 1695 v.Chr.) slaat de kosmische klok opnieuw. De uiterlijke kerk is, net als de vijgenboom in Salem, een onvruchtbare boom geworden en draagt slechts bladeren. De Heer spreekt opnieuw—niet meer als een uiterlijke verschijning in een woestijn, niet meer via engelen, maar via de 'innerlijke stem' in het hart van de mens: "Wie met Mij wil spreken, die spreke in zijn hart."

Eindconclusie

De Orde van Melchizedek is niets minder dan de eeuwige blauwdruk van Gods omgang met de schepping. Zij begon in de vroege ochtend van de mensheid in de weiden van Salem, zij werd bezegeld op de heuvel van Golgotha, en zij vindt haar absolute voltooiing in de innerlijke kamer van de menselijke ziel, waar de Koning van Gerechtigheid en Vrede Zijn eeuwige troon heeft opgeslagen.

Verantwoording en aanvullende notities

Deze uitgebreide reconstructie is primair gebaseerd op een diepgravende analyse van de canonieke Schrift in samenhang met de Nieuwe Openbaring van Jakob Lorber. Bij het samenstellen van dit document is ook gebruikgemaakt van een beknoptere, meer toegankelijke basistekst over Melchizedek. De kern van de boodschap is in beide bronnen identiek, maar de kortere tekst bevat een aantal stilistische en presentatorische verfijningen die de leesbaarheid en de praktische bruikbaarheid van deze uiteenzetting aanzienlijk vergroten.

A. Praktische verwijzingen naar Bijbelvertalingen:

In de beknopte bron worden voor de twee belangrijkste nieuwtestamentische citaten specifieke, moderne Nederlandse Bijbelvertalingen genoemd. Dit stelt ons in staat de verzen eenvoudig terug te vinden. Hebreeën 7:17 wordt geciteerd volgens de plechtige en getrouwe herziene Statenvertaling (HSV), terwijl Hebreeën 7:3 wordt weergegeven volgens de heldere en toegankelijke Basisbijbel (BB). Dit benadrukt dat het mysterie van Melchizedek zich zowel leent voor diepzinnige exegese als voor eenvoudige, hartelijke geloofsvertrouwen.

B. De messiaanse eretitel "Vredevorst":

In de uitleg over de titels van Melchizedek voegt de beknopte bron de krachtige, messiaans geladen eretitel "Vredevorst" toe voor Jezus Christus. Deze term, geworteld in Jesaja 9:5, versterkt de verbindingslijn tussen de oer-orde van Salem en de uiteindelijke komst van de Messias. Deze structuur nodigt uit tot een ontdekkingsreis.

..*.*.*.*.*

De raadselachtige schemerwereld vlak na de dood.

Het moment dat de fysieke adem stopt en het doek valt voor het aardse theater, is volgens de 18e-eeuwse mysticus Emanuel Swedenborg niet het einde, maar het begin van een opmerkelijke geestelijke verhuizing. In passage 306 van zijn *Diarium Spirituale* trekt hij het gordijn open naar een fascinerende overgangsfase: de raadselachtige schemerwereld vlak na de dood.

Hier is een meeslepende blik op hoe Swedenborg — en later zijn geestverwante volger Jakob Lorber — de reis van de ziel naar het eeuwige bewustzijn schetsen:

De ziel in de nevels van het tussenrijk

Stel je voor: je bent zojuist overleden. Er is geen pijnlijk afscheid van de wereld, geen abrupte overgang naar een vurig oordeel of een vage, eeuwige slaap. In plaats daarvan ontwaakt je zachtjes binnen enkele dagen (of soms maanden) in een nieuw, geestelijk lichaam dat precies lijkt op wat je gewend was.

Maar er is wat aan de haak: **je bent alleen, en je geheugen is een gesloten boek.**

In de visie van Swedenborg is de ziel in deze beginfase als iemand die ontwaakt uit een diepe narcose. De herinneringen aan het aardse leven — je geliefden, je keuzes, je dromen — liggen opgeslagen in een kolossale bibliotheek, maar je hebt geen sleutel om de deuren te openen. Je dwaalt rond in een verwarrende, droomachtige schemering. Je herkent hooguit vage schimmen van wie je was.

De magie van het geestelijke netwerk

Hoe krijgt de ziel haar geheugen en verstand weer terug? Het antwoord van Swedenborg is even poëtisch als verrassend: **via de ander**.

Een mens is in de geestelijke wereld geen geïsoleerd eiland. Het individuele bewustzijn wordt pas geactiveerd wanneer gelijkgestemde zielen — geesten die qua karakter, liefde en innerlijke aard bij de nieuwkomer passen — zich bij hem voegen.

De menselijke spiegel: Zodra deze spirits verschijnen, werkt hun aanwezigheid als een stembank. Hun gedachten en trillingen roepen resonantie op in de nieuw overledene.

Het sleutel-effect: De andere geesten fungeren als 'geestelijke bibliothecarissen'. Pas wanneer zij zich bij de ziel voegen, keert de herinnering in volle glorie terug. In Swedenborgs eigen woorden: "*Nadat geesten waren toegevoegd, keerde hij in het volle verstand terug.*" Je ontdekt wie je werkelijk bent door de spiegel van de gemeenschap waar je bij hoort.

Een proces - geen ogenblik: De opstanding

Het idee dat de doden eeuwenlang in het graf rusten tot een spectaculaire 'Dag des Oordeels', veegt Swedenborg radicaal van tafel. Opstanding is geen ver weg gelegen gebeurtenis, maar een **dynamisch proces** dat vrijwel meteen begint:

Fysiek sterven: Het materiële omhulsel valt af.

Eerste opstanding: Binnen korte tijd staat de mens op in een geestelijk lichaam, vaak zonder te beseffen dat hij dood is.

De geestelijke rijping: Het kan maanden duren voordat de ziel volledig 'geland' is, de juiste geesten heeft gevonden en haar identiteit hermeestert.

De nuance bij Jakob Lorber: Wat neem je mee?

Een eeuw later bouwt de mysticus Jakob Lorber voort op Swedenborgs visie, maar de Heer voegt in deze geschriften er een cruciale, persoonlijke dimensie aan toe: **de staat van je hart tijdens het leven bepaalt je ontwaken**.

Waar Swedenborg het proces beschrijft alsof *iedereen* de hulp van andere geesten nodig heeft om te ontwaken, stelt Lorber dat de reis voor iedereen anders verloopt:

De geestelijk wakkere (De wedergeborene): Wie op aarde al leefde uit liefde en geestelijk bewustzijn, ervaart bij de dood *geen enkel* verlies van herinnering. Het afleggen van het lichaam voelt als het uittrekken van een oude jas. De ziel stapt direct helder en bewust het volle licht binnen.

De materieel gebondene: Wie alleen oog had voor het uiterlijke en materiële, raakt verstrikt in een zelfgeschapen fantasiewereld. Deze ziel kan honderden jaren dromen in passieve onwetendheid, totdat engelen er geduldig in slagen om via symbolen de sluier te doorbreken.

Conclusie: Een kosmische hereniging

Of je nu kijkt door de bril van Swedenborg of Lorber, de boodschap over de overgang na de dood is hoopvol en diepzinnig. De dood is geen eindstation en geen zwarte leegte, maar een ontwakingsproces. Het laat zien dat we zelfs in de eeuwigheid niet alleen zijn: onze

herinneringen, ons verstand en onze uiteindelijke identiteit komen pas écht tot bloei wanneer we ons verbinden met de zielen die bij ons horen.

..*.*.*.*.*

U kunt uw gewaardeerde bijdrage overmaken op de onderstaande bankrekening:

Bij overboekingen a.u.b. als kenmerk 'JBLI - Gerard Huige' vermelden.

Bank: Grafschafter Volksbank in Nordhorn - BLZ 280 699 56

Banknummer: 101 840 2300

IBAN: DE 83 280 699 56

SWIFT/BIC GENODEF1NEV

Stand Bankcredit:	op 31 augustus 2026	+	234,80	€
Internationale vertalingskosten:	op 15 september 2026	-	100,00	€
Bankkosten	op 31 juli 2026	-	4,95	€
Bankkosten	op 31 augustus 2026	-	4,95	€
Stand Bankcredit:	op 15 september 2026	+	124,95	€

